

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 111 stemmer (V, S, DF, KF, RV og SF) mod 3 (EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Kl. 10.05

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden behandling af lovforslag nr. L 41: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love. (Gruppesøgsmål m.v.). Af justitsministeren (Lene Espersen). (Fremsat 10/10 2006. Forslag som fremsat 10/10 2006. Første behandling 26/10 2006. Betænkning 25/1 2007).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen. Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under et.

Forhandling

Karen Hækkerup (S):

Jeg vil gerne sige, at vi som udgangspunkt er utrolig glade for, at der nu bliver mulighed for gruppesøgsmål i Danmark. Gruppesøgsmål er det, det kaldes, når en masse små forbrugere kan slå sig sammen og samle deres søgsmål mod erhvervsdrivende, som har snydt dem for mindre beløb, i en pulje. Det er noget, vi har ønsket os i mange år, og vi støtter varmt, at der nu bliver mulighed for gruppesøgsmål.

Vi er alligevel kede af, at regeringen og Dansk Folkeparti vælger at udforme lovforslaget, som de gør. Det forekommer mig utrolig halvhjertet, at man i denne danske model for gruppesøgs-

mål kun vil give Forbrugerombudsmanden ret til at være den, der kan rejse sagerne. Den samlede opposition har stillet et ændringsforslag, hvoraf det fremgår, at vi gerne ser, at det ikke kun skal være Forbrugerombudsmanden, men også Forbrugerrådet, som skal have mulighed for at være sagsøger i sager, hvor frameldingsmodellen er anvendt. På den måde vil vi i Danmark give Forbrugerrådet samme mulighed, som deres søsterorganisation netop har fået i Norge.

At Forbrugerrådet skal gives mulighed for at rejse sagerne mener vi at der er god logik i, da det godt kan tænkes, at Forbrugerombudsmanden hverken vil have ressourcer til eller interesse i at rejse præcis de sager, som eksempelvis Forbrugerrådet ville rejse. Eftersom Forbrugerombudsmanden er en offentlig håndhævelsesmyndighed, kan det nemlig meget vel tænkes, at han først og fremmest vil føre sager, der er relateret til hans embede og derfor er markedsføringsrelaterede, hvorimod Forbrugerrådet har givet udtryk for, at de især kunne tænke sig at rejse sager, hvor en erhvervsvirksomhed har overtrådt konkurrenceloven og har fået en bøde, men hvor små forbrugere ikke kan få pengene tilbage, selv om der har været lavet aftaler i porten.

Det vil altså sige, at den model, man laver nu, understøtter erhvervslivet, fordi de små forbrugere ikke kan være garanteret, at de sager, der ville kunne blive rejst, vil blive rejst.

Endvidere afviste justitsministeren at give Forbrugerrådet bemyndigelse til at være sagsøger bl.a. med den begrundelse, at Forbrugerombudsmanden er underlagt et saglighedskrav, hvilket Forbrugerrådet ikke er. Det forekommer mig helt urimeligt at afvise Forbrugerrådet med den begrundelse, da der i forvejen er så mange skarpe krav forbundet med tilladelsen – bl.a. skal de godkendes ved en domstol – og derfor kan man vel ikke sige, at det vil være usagligt.

Det forekommer mig ligeledes urimeligt, at justitsministeren trods flere spørgsmål herom ikke kan begrunde, hvorfor det er et problem, at Forbrugerrådets søsterorganisation kan rejse sager i Norge, og til slut blot svarer, at det ikke er et argument i sig selv, at de kan i Norge. Til gengæld vil justitsministeren gerne efter en 3-årig periode se på, om man kan bruge modellen fra Norge.

Vi havde bare som opposition ønsket, at man turde gå foran. Den her sag skal snart op i EU, og det ville have været dejligt, hvis Danmark